

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gld. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Leto XIII.

V Celovcu, 20. malega srpana 1894.

Štev. 20.

Preskrbljevanje kmetских poslov na starost.

Zopet in zopet se prerije v javnost vprašanje, kako preskrbeti kmetске posle na starost. Govorilo se je o tem v deželnem zboru koroškem, v državnem zboru je na to vprašanje opozoril poslanec Morre, in še le nedavno je o tem govoril štajerski poslanec Forcher v Št. Salvatorju. Občine bi se rade znebile plačil za svoje reveže, zato želijo, naj bi starim poslom država ali pa dežela priskrbelo pokojnino. Po drugi strani pa bi poselska pokojnina dobro uplivala na poselske razmere na kmetih. Posli bi ne tiščali več tako v mesta in v tovarne, kajti vsak bi si mislil: „Zdaj že toliko let na kmetih služim, še nekaj let prestanem, pa imam pravico do pokojnine.“ Zato bi se morala postava o pokojnini tako narediti, da bi se kmetски posli ločili od mestnih; pokojninski zaklad za kmetске posle naj bo čisto za se, in pravico do pokojnine naj imajo le taki posli, ki so 40 let nepretrgoma na kmetijah delali. Le bolezen velja naj za izgovor; kdor bi pa kmetsko delo popustil in šel za nekaj let v fužino ali tovarno ali v mesto služiti, zgubil bi pravico do pokojnine. (Tukaj bi morale biti pa izjeme, kajti manjša mesta se tudi s poljedelstvom pečajo.) Ta strah, da zgubi pravico do pokojnine, pridržal bi posle bolj na kmetih, da bi na deželi ne bilo toliko pomanjkanja delavnih močij, in to bi bilo dobro za gospodarje.

Zdaj nastane vprašanje, kako preskrbeti kmetске posle na starost? V starih časih je bilo to na čisto priprosto način uredjeno. Stari posli so imeli pravico beračenja. Če se je hlapec postal in ni mogel več delati, ali pa da se je dela naveličal, vzel je beraško palico v roke in obesil beraško torbo ali vrečo čez rame, in šel je od hiše do hiše darov pobirati. Kdor bi mislil, da se je beračem slabo godilo, bi se motil. Kruha še vzeli niso; pri vsaki hiši so zahtevali špeha, ali masla, ali volne; če so dobili žita, so že godrnjali. Nabranih rečij še pojedli niso mogli, ampak prodajali so jih in ob nedeljah na žganju zapili. Kdor pa ni bil pijanec, si je med letom toliko prihranil, da mu po zimi še beračiti ni bilo treba. Domačim beračem so kmetovalci radi dajali, ker so jih od mladih nog poznali. Ščasoma pa se je naredila

razvada, da so se domačim beračem pridružili berači iz drugih, bolj revnih občin, včasih celo iz drugih dežel; prigodilo se je celo, da so beračili močni ljudje, lenuhi in vlačugarji z malopridnimi ženskami in otroci, pa tudi taki, ki niso bili potrebni, ki so imeli premoženje in posestvo, pa jim je beračenje več neslo, ko trdo delo. Te razvade so spravile berače v slabo imé, poprej pa domači, pošteni berači niso bili zaničevani. Nasprotno so bili taki še priljubljeni, ki so radi molili in v cerkve hodili ter za druge ljudi, ki niso utegnili, Božje pote opravljali; tudi take berače so ljudje radi imeli, ki so znali lepe pripovedke ali pa če so znali praviti o vojskah in o čudnih dogodbah po širnem svetu. Kdor je znal najbolje pripovedovati, temu se je posebno dobro godilo.

Ko se je začelo ustavno življenje, in so liberalci oblast v roke dobili, so beračenje sploh prepovedali, občinam pa so ukazali, naj vsaka za svoje reveže skrbi. To je lahko rečeno, pa težko storjeno, če je občina revna, revežev je pa zmirom več, posebno od kar se sme vsak ženiti in nemanice v svet postavljati, in ker vsled nenravnih šeg število nezakonskih otrok vedno narašča. Župani gledajo, da se mnogoštevilnih prosilcev kolikor mogoče odkrižajo; če je pa kateri le preveč nadležen, odkažejo mu kaka dva rajniša na mesec. To je pa jasno, da z dvema goldinarjema človek ne more celi mesec živeti, zato župan ne more braniti, da taki vendar le beračijo, čeravno je beračenje prepovedano. Če koga zavolj beračenja zaprejo, morajo mu v ječi jesti dati, torej ni dežela pri tem nič na dobičku. Kar so se liberalci ukrenili, vse je bilo slabo, in tudi za stare kmetске posle je zdaj na podlagi liberalnih postav prav slabo postljano. Tako ne sme ostati, to se mora za posle zboljšati v duhu krščanske ljubezni in pravičnosti. Pa kako?

V koroškem deželnem zboru je neki poslanec predlagal, naj bi vsaki posel vsako leto 10 gld. uplačal, kmet pa naj bi tudi za vsacega posla vsako leto 10 gld. plačal, tako bi se nabiral zaklad, iz katerega bi se dajale pokojnine starim poslom. Taka misel se more roditi le v liberalni buči, kateri se kmet nikdar ne smili. To je že prav, naj bi posli, dokler še denar služijo, vsako leto nekaj uplačali za svojo pokojnino. Da bi moral pa kmet za vsacega posla po 10 gld. na leto uplačati, kaj tacega si zamore le kak prismojen liberallec izmisliti. Ako

ima kmet štiri posle, bi moral plačati vsako leto 40 gld.! Kje jih bo pa jemal? Ali kmet že nema dovolj plačil?

Mi nismo za to, da bi skrb za stare kmetске posle prevzela dežela ali pa država. Župani bi se seveda radi znebili te sitnosti, toda kmetje bodo še na slabšem, če to zadevo na deželno ali državno gospòsko zvalijo. Gospòska bo od poslov in od gospodarjev zahtevala vsakoletnih uplačil v gotovem denarju, na kmeta se bo torej navalilo novo breme. Vseh teh uplačanih denarjev pa še stari posli uživali ne bodo; kajti gospòska bo najela celo trumo uradnikov, da bodo vso to reč vodili, ti uradniki bodo imeli dobre in boljše in najboljše plače, in le kar bo njim ostalo, to bodo posli dobili.

Kmet pa tudi v blagu ložer dá, kakor v gotovini. Če bi občine same skrbele za stare posle, potem se stvar lahko tako uravná, da bodo posestniki to reč plačevali v blagu. Postava naj se tako naredi, da mora vsaka občina postaviti ali prirediti revno hišo, v katero se sprejmejo stari posli, ki so svoja leta doslužili, ako niso že sami priskrbeli si drugo stanovanje. Za vse v to hišo sprejete se skupaj kuha. Kmetom pa se naloži za revno hišo davščina v blagu: eden dá vsako leto vrečo krompirja (repice), drugi vrečo rži, tretji vrečo hajde, četrti vrečo pšenice; bogatejšim se naloži dača v zabeli (špeh, maslo, puter) itd. V revni hiši bi bil gospodar, ki bi vse te odrajtane davščine zapisal, v hram spravil ter skrbel, da se žito v pravem času zmelje itd. Da morajo pa tudi posli v svojih mladih letih, dokler služijo, uplačevati za svojo pokojnino, to je jasno, ko beli dan. Zato se mora postava tako narediti, da ima občina pravico, od poslov doneske pobirati in njih sprejem v posebnih bukvicah, ki jih ima posel v rokah, potrjevati. Vsak gospodar mora poslu letni donesek za pokojnino pri plači odtrgati in županu izročiti. Tako bi se dobil denar za tiste potrebščine revne hiše, ki jih kmetje v blagu ne morejo dati. Ako se stvar tako uredi, bo kmete še najmanj bolelo, in stari posli bodo najboljše preskrbljeni. Sicer pa: več ljudi več vidi! Kedar pride stvar v razgovor pred postavodajalne zbere, se bo že oglašil marsikateri skušeni kmet in bo svojo misel v „Miru“ povedal.

Blaženi, ki bodo Tebe zidali!
Tob. XIII., 16.

O Marijin otrok, čuj in beri:

V Mariboru na Štajerskem se stavi preblaženi devici Mariji, Materi Milosti, na čast nova cerkev in sicer iz milodarov hvaležnih Marijinih otrok. Ustanovila se je v ta namen v frančiškanskem samostanu posebna družba za zidanje nove cerkve. *) Vsak družnik daruje najmanj 5 kr. t. j. 10 beličev nove veljave vsaki mesec = na leto 60 kr., to je 1 krono in 20 beličev za Marijino cerkev. — Duhovne dobrote te Marijine družbe so precej velike. Stoji namreč ta družba v posebnem varstvu sv. starišev preblažene Device Marije, sv. Joahima in sv. Ane. Berete se vsaki dan dve sv. maši in sicer ena za vse žive in druga za vse rajne družnike in dobrotnike. Namen je ta, da bi po mogočni priprošnji Matere Milosti vsi živi družniki in dobrotniki dosegli enkrat blaženo smrt in vsi rajni bili hitro rešeni iz ognja vic. Ko bode nova cerkev dozidana in družba preneha, pridejo vsa imena družnikov k podnožju čudodelne podobe Matere Milosti in se bodo tam hranila za večni spomin! — Vrh tega se še vsak družnik udeleži vseh molitev, dobrih del, Božjih potov in daritev sv. maš, ki se v namen te družbe opravljajo. Prosimo tedaj v imenu preblažene device Marije, Matere Milosti, vse hvaležne Marijine otroke, naj pristopijo k tej

*) Opomba. Ta družba šteje zdaj blizu 20.000 udov. Razun 15 imenovanih sv. maš (gl. pravila § 5 b), ki se vsaki mesec in vsako leto služijo, berete se še vsaki dan dve sv. maši in sicer ena za vse žive in druga za vse rajne družbenike.

družbi in nam pomagajo dovršiti veličastno svetišče Matere Milosti. Veliko jih je sicer že pristopilo — naša družba šteje blizu 20.000 udov — vendar veliko družnikov in milodarov še pričakujemo in potrebujemo, če hočemo to bogoljubno delo dokončati do 15. vel. srp. 1895! — Imamo namreč namen, da bi ta Marijina cerkev bila ob enem spomin sedemstoletnice rojstva velikega čudodelnika in častilca Marijinega, sv. Antona Padovanskega, ki se bode gotovo 15. velikega srpana 1895 slovesno obhajala povsod, kjer se ta čudodelnik cega sveta časti in na pomoč kliče.

Nekako hočemo tudi s tem bogoljubnim delom oživiti in obuditi čiščenje in zaupanje do sv. device — mučenice Filumene, ki se je še pred kakimi 40 leti na Slovenskem častila in se tudi kazala čudovito pomočnico v brezštevilnih stiskah in nadlogah našega pozemeljskega življenja, — zatorej bodeta imela tudi sv. Anton Padovanski in sv. Filumena svoje lastne kapelice v novi Marijini cerkvi. Veliko je naše zaupanje, da bode Marija, Mati Milosti, v tej cerkvi velike milosti delila in da bodeta ta čudodelna svetnika v tem Marijinem svetišču razodevala, kako velika in mogočna sta pred Božjim obličjem v nebeškem kraljestvu.

Ker smo prepričani, da ima preblažena Mati Božja veliko otrok in častilcev med pobožnimi Slovenci in da se čiščenje in zaupanje do sv. Antona Padovanskega in sv. device-mučenice Filumene vedno bolje razcveta in širi, trdno zaupamo, da se bo še veliko Marijinih otrok za našo družbo oglašilo in svojo ljubezen in zaupanje do sv. Antona in sv. Filumene s tem pokazalo, da nas v našem blaženem pa tudi trudapolnem delu podpirajo! Ko

so naš milostljivi knezoškof 10. vel. srpana 1893 — na dan blažene smrti veličastne device-mučenice sv. Filumene — blagoslovili podzidje in položili temeljni kamen za Marijino svetišče, so po presveti daritvi sledeče besede izgovorili: „Pri oltarju sem danes prosil plačevalca vsega dobrega, naj milodare dobrotnikov za to hvale vredno delo s časnimi in večnimi dobrotami povračuje. Imena radodarnih dobrotnikov niso sicer znana pred svetom in niso zapisana v očitnih listih — pa ta imena so gotovo zapisana v bukvah življenja. Preroške besede pobožnega Tobija čez krasno Jeruzalemsko mesto in njegov veličastni tempelj: »Blaženi, ki bodo Tebe zidali« se bodo tudi nad vsemi tistimi izpolnile, ki s svojimi milodari pomagajo zidati to Marijino cerkev. Amen, amen Vam pravim: Vsi, ki s svojimi milodari pomagajo zidati to Marijino cerkev, pridobijo si pravico do večnega sedeža v nebeškem kraljestvu!“ — Predragi Marijini otroci, premislite te globoke besede v duhu sv. vere ter hitite ubogim očetom frančiškanom na pomoč, pomagajte jim zidati cerkev, ki bode posvečena preblaženi devici Mariji, Materi Milosti, in posebnemu čiščenju čudodelnih svetnikov sv. Antona Padovanskega in sv. device-mučenice Filumene!

Sklepamo našo ponižno prošnjo z geslom, ki smo si ga izvolili za naše bogoljubno delo in v katero stavimo celo svoje zaupanje; tako-le se glasi:

Vse po Mariji! Vse z Marijo!
Vse v Mariji! Vse za Marijo!

Frančiškanski samostan v Mariboru 13. rožnika 1894.

P. Kalist Heric,
gvardijan in predsednik Marijine družbe.

Nemci na Češkem

so si ustanovili národno društvo z imenom „Bund der Deutschen in Böhmen“. V to društvo pa ne sprejemo nobenega Juda. Torej je društvo izključno nemško-národno. Kaj je namen društva, pové nam § 1. govorec: „Društvo ima namen, pospeševati duševni in gospodarski napredek nemškega rodu na Češkem.“ Da se ta namen doseže, bo društvo preiskávalo gospodarske razmere med Nemci na Češkem in potrebe prebivalstva, podpiralo bo zlasti strokovne (obrtne) šole, razširjalo med ljudstvo koristne knjige in časnike, pospeševalo ustanovo posojilnic, skušalo bo ljudem priskrbeti več zaslužka, posredovalo bo pri iskanju in oddaji služeb, in napravljalo bo shode s poučnimi govori. Društvo pravi, da ni politično, zato sme ustanovljati tudi podružnice.

Na prvi pogled se vidi, da hoče društvo na podoben način delovati med Nemci, kakor naša slovenska, rodoljubna stranka med Slovenci. Torej so tudi Nemci že spoznali, da je delovanje naših rodoljubov dobro, modro in za ljudstvo koristno. Le dve točki smo Slovenci do zdaj zanemarjali, ki jih tu vidimo v nemškem programu, namreč pospeševanje obrtnih šol in pa skrb za več zaslužka pri našem ljudstvu. Učimo se torej od Nemcev in skrbimo tudi mi za take obrtnije in podjetja, pri katerih bo naše ljudstvo kaj zaslužilo, potrudimo se pa tudi za ustanovo obrtnih šol n. pr. v Mariboru, Celju, Kropi, Postojni, Novem mestu, Gorici in Trstu. Pa tudi slovenske kupčijske šole bi nam bile potrebne v Trstu, Ljubljani in Mariboru; ali pa vsaj ena za prvo potrebo!

Do sèmkaj bi bilo to nemško društvo hvale vredno. Ne dopade se nam pa v tem oziru, ker katoliško stranko od sebe odbija; v tem oziru se tudi razločuje od naše slovenske rodoljubne stranke, ktera stoji in hoče vedno trdno stati na krščanski podlagi. Vidi se, da prenapeta národnost vedno od vere proč vodi, in Nemci na Češkem so bili vedno prenapeti. Brez Božjega blagoslova in brez pomoči in naklonjenosti duhovščine pa ne bodo veliko dosegli. Mi Slovenci pa ostanimo zvesti kristjani in bodimo veseli, da imamo rodoljubno duhovščino, potem bomo več sreče imeli, kakor češki Nemci in njih novo društvo.

Pri tej priliki zopet enkrat prav živo priporočamo občeslovensko obrtno društvo v Celju. Naj bi se vendar v kratkem ustanovile prav močne podružnice v Mariboru, Ljubljani, Gorici in Trstu!

Dopisi prijateljev.

Iz Celovca. (Kresovi) Nepričakovano veliko in častno število slovenskih kresov, ki so jih slovenski naši rojaki in korenjaki zažgali po naših gorah, so silili nemškim sosedom hudo v oči. Sami morajo priznati, da je slovenskih kresov od leta do leta več. Morda pridejo vendar še do spoznanja, da nas Slovencev tudi na Koroškem še niso pozobali. Da se jim hlače tresejo zbog onega mogočnega svita, to kažejo razni dopisi v nemških listih, in „Kärntner Nachrichten“ morajo svoje bralce že tolažiti zbog rastoče slovenske „povodnji“, češ: „wir halten treue Wacht“. No, le „držite“ jo, prihodnje leto vam odgovorimo s še večjim številom slovenskih kresov! — Hvala pa vsem rojakom, ki so pripomogli, da se je Ciril-Metodov večer tako častno praznoval!

Iz Celovca. (Slovenska pridiga v Št. Petru.) Na dan sv. Petra in Pavla je bila v Št. Petru ob Celovcu običajna slovenska pridiga, ki je pa letos spravila po koncu vse liberalne časnikarje in pisarje koroške. Čudno, da se ravno ljudje, katerim je pridiga in beseda Božja deveta briga, toliko zmenijo za slovenske pridige. Pravijo, da so Št. Peterčani „seit jeher (???) stramme „Deutsche“ (kdo se ne smeje?), da se zanje spodobi le nemška pridiga, in tudi Celovčani so tisti dan menda kar trumoma romali v Št. Peter, da bi slišali nemško pridigo — ali kaj? Ti Celovčani so pa res prebrisani ljudje, pravi — Švobi od glave do pete! V Celovcu se jim vsako nedeljo in praznik v več cerkvah od izvrstnih pridigarjev in v lepi nemščini oznanjuje beseda božja, a duhovniki morajo navadno govoriti praznim klopém, ker tistih Ultra-Nemcev, ki tako gorijo za nemško pridigo v Št. Petru, k nemškim pridigam v Celovcu blizu ni! To pač jasno kaže, kam pes taco moli! Izbaenili so slovensčino iz uradov in iz šol, sedaj jo hočejo še izbaeniti iz cerkve, kjer ji je ostalo edino zavetje, da prej uredniško svojo sanjarijo o nekem puhlem „All-Deutschland“. Pa tako lahko in gladko menda le ne pojde!

Iz Vrat. (Kres.) Mi Slovenci na Vratih živimo mirno in ponižno, malokedaj svet o nas kaj zve. Tem visokeje nad nami se povzdiguje naš Kopin; ne vem, ali je ponosen na svoje slovensko ime, ali pa na to, da nekterim visoko čez glave daleč in

daleč gleda na Slovence v Ziljsko in Rožno dolino. Na predvečer slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda je moral imeti posebno slovesnost, ker si je nekako posebno smodko zasmodil, ki je tako dobro gorela, da se je njen plamen od daleč videl, tukaj to smodko imenujejo naši Slovenci „kres“. Kadil je lepo in ponosno celo uro in tako je glasno oznanoval koroškimi Slovencem, da pod njim na slovenskih Vratih živijo Slovenci, kateri so hvaležni častilci slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda, ki sta nam luč svete vere prinesla. Slovenci, kateri so zvesti svoji sveti veri in svojemu maternemu jeziku „živio!“

Iz Pazrij v Ziljski dolini. Ponedeljek dné 2. mal. srpana odprlo se je tukaj v Pazrijah med Blačami in Šmohorjem kopaljšče g. Frenzl-na iz Šmohora. Vila, ktero ravno ta gospod tukaj zida, bode pa še le konec prihodnjega meseca enkrat gotova. Ta prelepi kraj ima gotovo večjo bodočnost in zategadelj tudi „Mir“ovim bralcem o njem nekaj sporočim. Jezero je sicer bolj majhno in razun južne strani precej od močvirja obdano; vendar se bo pa težko dobil kraj, ki tako lepo leži kakor Pazrije in jezero pod njim. Krasen razgled se od tukaj razprostira doli v Ziljsko dolino čez Borljane, Gorice, Blače, Čajno in Bistrico in gori na že nemško zgornjo in spodnjo Belo, ktere so obdane od raznih gorskih velikanov, kakor od Dobrača, Spitzgelna, Golča in drugih čez 2000 metrov visokih gor. V ozadju pa človeka zopet k počitku vabi lepi in mirni cesarski gozd, ki tukaj Ziljsko dolino v dva dela razdeli. Prekrasna lega in železnica, ki bode onkraj jezera tudi obstajala, bodeta gotovo veliko tujcev tu sem privabila. Bog naj obrne to v korist slovenskim Pazrijanom, in naj jih obvaruje osode Slovencev ob Vrbskem jezeru, ki so večinoma svoje lepe domače kraje tujcem prodali.

Iz gornjega Roža. (Nedeljske šole.) Liberalci nas konservativce vedno obrekujejo, da smo sovražniki omike in šole. To je pa laž. Mi slovenski konservativci smo za omiko slovenskega ljudstva veliko več storili, kakor slovenski liberalci; nemški liberalci pa sploh za omiko našega národa še niso nič storili. Če si prizadevajo, svoje liberalne, nemške, več ali manj brezverske ali krivoverske časnike med naše ljudi zatrositi, to se ne pravi, omiko širiti, ampak ljudstvo pohujšati in popačiti. Kar pa šole zadene, nismo mi nasprotniki šole same na sebi, mi smo le nasprotniki ponemčevalnih in nespametno uravnanih šol. Nespametno je, otroke poučevati v jeziku, kterege ne razumejo. Nepriljavno je v planinskih deželah pa tudi to, da silijo otroke po osem let v šolo hoditi. V goratih krajih, kjer živijo kmetje večinoma od živinoreje, potrebujejo pastirjev, teh pa ni, če morajo otroci do 15. leta v šolo hoditi. Marsikteri otrok mora pri svoji revni materi stradati zavolj šole; če bi pa tiste ne bilo, bi dobil službo za pastirja in bi imel jesti dovolj. Tudi mati mora zavolj šole stradati; ko bi smela otroke v službo dati, bi si mogla še sama kako delo poiskati. Zraven tega je pa pomisliti, da so pri nas šole večjidel enorazredne, torej en sam učitelj vse otroke poučuje. Otroci v 7. in 8. šolskem letu tedaj nič novega ne slišijo, ampak le to, česar so se že prej učili. Pri tem je pa še ta neprilika, da se otroci med 12. in 14. letom pri pohajkanju v šolo in iz šole lenobe navadijo, da jim potem delo nič prav ne diši. Kdor je za delo ustvarjen, se mora delu zgodaj privaditi. Zato smo mi te misli, in tako pravijo tudi nemški kmetje na Tirolskem, Štajerskem in gornjem Avstrijskem, da bi bilo na kmetih, posebno v goratih krajih, šest let šole dovolj. Namesto 7. in 8. šolskega leta pa naj bi se upeljala 4letna nedeljska šola, to je, otroci med 12. in 16. letom bi morali vsako nedeljo po dve uri šolo imeti. V tej nedeljski šoli bi ponavljali to, kar so se prej v šoli učili, namreč krščanski nauk, branje, pisanje in računstvo, da bi vsega tega ne pozabili. Po vrhu pa naj bi se na novo učili takih rečij, ki jih pri kmetijstvu potrebujejo, na primer cepljenje sadja, in trt, ravnanje z gnojem, nauk o umetnih gnojilih, ravnanje s travniki, nauk o najboljši porabi mleka, o porabi sadja, stiskanje mošta itd. Da bi pa učitelji zamogli take reči učiti, morajo jih najprej sami znati; zato bi se morala uzgoja učiteljev tako preurediti, da bi moral vsak učitelj dovršiti kako kmetijsko šolo. Ako bi se šole in učiteljske pripravnice tako uredile, potem smo mi tudi za to, da se učiteljem plače zvišajo. Iz tega sledi, da nismo učiteljem sovražni.

Iz Opač. (Birna. — Zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda.) Prva nedelja po binkoštih, praznik presv. Trojice, je bila za Opačane radosten in slavnosten dan. Prišli so k nam premilostljivi naš višji duhovni pastir ob 4. uri popoldne ravno na ta god, ko smo prej v cerkvi slišali povelje Božjega učenika, ko je dejal svojim učencem: „Idite in učite vse národe“. Srca vseh župljanov so bila od radosti ginjena, in marsiktera solza se je od spoštljivosti točila, ko smo po svojem župniku slovensko pozdravili pre-

zlahtnega gospoda. Na dan sv. birme, dné 21. vel. travna, se je zbralo v naši planinski župniji mnogo ljudstva iz vseh sosednih krajev poleg 11 došlih gospodov župnikov, kateri so omogočili, da so se izvršila cerkvene opravila prav redno in slovesno. Čast. gosp. duhovnom, zlasti pa prečast. gospodu prošt-dekanu, kateri so kot Jeruzalemski romar nas obdarovali pri tej priložnosti z dragimi spominki iz sv. dežele, in čast. g. Kapelskemu kaplanu kot izvrstnemu pridigarju, bodi na tem mestu izrečena srčna hvala ter zahvala. — Že večkrat sem slišal od ljudij: „V Opačah so črešnje doma“. Škoda, da to letos vendar ne velja. Letošnji nešteti in požrešni kestri so pozobali skoraj ves drevesni cvet. Dozorilo je malo črešenj. Da bi rekel, le za poželjivi užitek in zabavo otrok. In kakor je nam pri črešnjah spodletelo, tako smo se bali 8. mal. srpana, da bode nam obilni dež poplaval letošnji shod naše Ciril-Metodove podružnice v bližnjo Dravo. Bilo je že čez 4. uro popoldne, nebo je še svojo mokroto rosilo, kar bi hotelo pogasiti našo strahopetnost, kar hitro prisopiha od Lečne vasi po strmim potu k nam velika truma Medgorjanov, na čelu svojega občno ljubljenelega gosp. župnika, ki je po svoji gladki in jedrnatih besedi poučeval skupščinarje zlasti v tem, kako dobra in potrebna je za probujo nekterih zaspanih koroških Slovencev družba sv. Cirila in Metoda, in koliko bo v Velikovu po njej osnovana štiri-razredna ljudska šola koristila tamošnji slovenski okolici. Naj bi to šolo zdatno podpirali vsi koroški Slovenci. — Drugi govornik je poslušalce resno opominjal, naj sosedi pozabijo na vse domače prepire med seboj, če je treba kaj storiti za napredek Ciril-Metodove družbe. Saj sta nam zapustila sv. brata Ciril in Metod najlepši zgled, ko sta z apostolsko gorečnostjo oznanovale sv. vero našim prednikom, ter njim, kakor tudi nam pokazala pot, na kterej človek dospe le po maternem jeziku do krščanske omike. — Tretji govornik, kmet iz Radiške župnije, je po neki priliki izvrstno razlagal, naj bi bili koroški Slovenci pri vsakem svojem početju povsod složni in odločni. — Za tem je deklamovala neka vrla Slovenka: „Prisego Rožanke“. — Konečno so nas razveselili zavedni Medgorjanci s šaloigro: „Svoji k svojim“. Vse osebe igre so rešile svojo nalogo s čudno spretnostjo. Bodi jim in tudi domačim pevcom lepa hvala ter jim kličemo: na zopetno srečno svidenje!

Iz Reberce. (Kresovi.) Neštivilni so bili kresovi, ktere so zažgali Slovenci po hribih in dolinah tužnega Korotana v čast slovanskima bratoma sv. Cirilu in Metodu. Tudi Reberčani niso hoteli ostati zadnji, tudi oni so se hoteli skazati Slovence, ki se zavedajo svoje národnosti. Na visoki Šimanovej gori, od koder se odpre človeku prijazen pogled daleč okrog, napravili so vaški fantje z velikim veseljem velikansk kres, ki je prav veličastno gorel. Vmes so prepevali fantje národne pesni, ki so se razlegale milo okrog po večerni tšini. Bil sem prav iz srca vesel, da so se tudi v tej vasi, ki je daleč od posvetnega hruma, začeli vzbujati in se čutiti verne Slovence. A kaka navdušenost, kakšno veselje sta še le napolnila moje srce, ko pogledam okrog preko Podjunske doline in zagledam neštivilno množico kresov. Kakor se prikaže na večernem nebu zvezda za zvezdo, kakor hitro razpne črna noč svoja krila na hladno zemljo, tako so se zasvetili po hribih in dolinah eden za drugim. Vmes so pokali topiči, da je odmevalo veličastno po tibi noči. Bil je to krasen prizor in gotovo mi bode ostal ta večer še dolgo v blagem spominu. Vi dva pa, solunska brata, prosita za Slovence, da jim bode prisijal po dolgem času bridkostij in trpljenja zopet svetli žarek sreče in veselja.

Od Božjega groba. (Zahvala.) Preselil se je od nas gospod učitelj Svikaršič Anton, ker je premeščen na Krčanje. Kdorkoli je imel kakega otroka v šoli, šteti si mora v dolžnost, temu g. učitelju izreči popolno zadovoljnost in srčno zahvalo, ker si ta gospod veliko prizadeva, da se otroci res kaj naučijo. Pri nas je služboval šest let, spoštovan od cele soseske. Na Krčanjah so lahko veseli, da so dobili tako marljivega učitelja.

Sledi več podpisov.

Iz Hrušice pri Ljubljani. (Požar.) Na sv. Petra dan ob 6. uri popoldne začelo je tukaj goriti. Prizadeta sta dva gospodarja, pogorelo pa je: ena hiša, dva hleva, dva skednja in ena lopa. Zažgali so otroci, ki so v skednju miši in podgane preganjali in pri tem žveplenke prižigali. To je dobro, da je prišla požarna bramba iz Bizovika kmalu na pomoč, sicer bi bila pogorela cela vas.

Iz gornje Štajerske. (Bramba planin in pašnikov.) V „Miru“ in „Slovencu“ večkrat berem, kako žalostno je to, da grofi in bogataši pokupljajo na Gorenjskem in Koroškem kmetije in planine gorjanskih slovenskih kmetov, jih nasajajo z lesom, jih tako spreminjajo v gozde, v katerih se kratkočasijo z lovom na divjačino, kmetom pa gre njo življenje, jim škodo delajo in ovirajo živinorejo s tem, da jih oestro kaznujejo, če pride kmetska

živina v grajščinski svét, da škode ne povrnejo zadostno, katero kmetom divjačina dela, da love v zakup jemljejo in s tem pokončevanje škodljive divjačine zabranjujejo, in slednjič da ojstro na to pazijo, da morajo tudi kmetje strogo spolnovati napačno in kmetom škodljivo gozdarsko postavo, ki veleva, da mora gozd ostati, kar je gozd bil, da torej kmet ne sme gozda posekati, da bi svoj pašnik razširil in mogel več živine držati, ampak če je z dovoljenjem gospôske posekal, mora tisto zemljišče spet pogozditi in tam ne sme pasti. Če je res tolažba za žalostne, ako slišijo, da se tudi drugim nič bolje ne godi, potem zamorem slovenskim gorjancem povedati, da tukaj na gornjem Štajerskem ni nič bolje, ampak prej ko ne še huje. Tukaj so grofi pokupili že cele doline in jih spremenili v gozde, prejšnji prebivalci pa so se morali izseliti. Skrčilo se je tedaj število ljudij in število živine, pa tudi cesarstvo dobiva menj davka, kajti od gozda ni toliko davka, ko od njiv in travnikov. Zato se čudim, da gospôska kaj takega trpi. Žal mi je, da nemam dotičnih statističnih podatkov pri rokah, da bi s številkami dokazal vse to, kar sem ravnokar povedal. Pa eden iz štajerskih poslancev je te številke navel v državnem zboru, tudi v „Kärntner Zeitung“ sem nekaj o tem bral; kdor se torej za to zanima, ali kdor bi meni ne verjel, bo že vedel poiskati prave vire, da resnico zve. Stvar je tako imenitna, da bi morali slovenski in nemški poslanci složno postopati v tej zadevi, in sicer se bo najbolje udelo v konservativnem klubu. Poslanec Povše je strokovnjak v takih rečeh in je član Hohenvartovega kluba; prosite ga torej vi gorenjski in koroški kmetje, da se v zvezi z nemškimi poslanci požene za novo gozdno in novo lovsko postavo. Fiat!

Politični pregled.

Največ hrupa delajo zdaj delavci, socialisti in anarhisti; zato hočemo najprej o teh govoriti. Najhujši izgredi so v zedinjenih državah severne Amerike. Tam je hotel delavcem plačo znižati tovarnar Pullman, izdelovalec železniških vagonov, ki je pri teh vagonih že silno obogatel. Delavci so bili vsled tega razdraženi in ustavili so delo, najprej v velikem mestu Čikago. Temu ne zadosti, začeli so vlake ustavljati in pokončavati Pullmanove vozove. Zdaj so se železniški delavci delo ustavili. To se je razširilo po vsej deželi, promet je bil skoraj ustavljen, vlake so napadali in vagoni zažigali. Prišlo je do bojev med delavci in vojaki; na obeh straneh so šteli mrtve in ranjene. V Čikagi so delavci vojake nazaj zapodili. V nekaterih krajih vojaki niso hoteli na delavce streljati. V zapadni Ameriki, v Št. Frančišku in sploh v Kaliforniji so se vojaki bratili z delavci in jim dajali patrone, da se morejo braniti. Predsednik Kleveland je oklical obsedno stanje nad mestom Čikago. Voditelji delavcev pa so dali povelje, naj vsi delavci delo ustavijo. Nekaj dnij je štrajkalo en milijon delavcev. Skoraj vse tovarne praznujejo, ker ni delavcev, ne premoga. Položaj je resen, na zapadu pa še nevaren, ker so tam delavci oboroženi. Upajo, da se bo vse z lepa poravnalo. — Na Francoskem in Laškem pa še vedno strašijo anarhisti. Gospôda je v velikem strahu pred njimi in hoče jih z ojstrimi kaznimi v kozji rog ugnati. Francoska zbornica izdeluje postavo, da anarhistov ne bodo več porotniki sodili, ampak sodniki; tako bodo porotniki rešeni strahu pred maščevanjem. Da bodo pa tudi sodniki bolj varni, se bo časnikom ojstro prepovedalo, poročati o tem, kje in kako je bil kak anarhist sojen. Kazni za anarhiste se bodo poojstrile. Tudi laška zbornica se posvetuje o postavi zoper anarhiste. Ali in koliko bodo te postave pomagale, to mora še le skušnja pokazati. Vladarji na Laškem in Francoskem so sami krivi, da se je med ljudstvom omajalo spoštovanje do gospôske. Laški kralj je oropal papeža in pregnal tudi druge kralje, kneze in vojvode iz dežele. Upejala se je politika brez Boga, kakor tudi na Francoskem. Tu in tam so vladali in še vladajo framazoni, najhujši sovražniki krščanske vere, papeža in kraljevih prestolov. Oni vladajo brez ozira na Boga in pravico, kakor je za nje najbolj prav. Katoliško cerkev stiskajo, Boga iz šol preganjajo. Ljudstvo si pa misli: „Če vi mogotei ne spoštujete Boga, čemu bi mi vas spoštovali in ubogali?“ Anarhizem je Božja kazen za prostozidarje (framazone) in z njimi zvezane Jude. S silo in peklenko zvijačo so mislili premagati Boga in cerkev, krščanstvo in krščanske prestole, zdaj pa tudi njim anarhisti s surovo silo odgovarjajo. To je gotovo: kjer gine vera, tam gine tudi veljava vladarjev; v krščanskih deželah spoštujejo in ubogajo ljudje svoje vladarje zavolj Boga, ker jih vera uči, da so vladarjem pokorščino dolžni; kjer pa vere ni več, ubogali bodo morda le iz strahu, to pa le boječi, predrzni pa ne bodo ubogali. Tako je zdaj na Francoskem in Laškem. Naj se le učijo,

da bodo vsaj enkrat do spoznanja prišli, da brez vere ne pridejo do miru in stalnega reda! — Pod Karnotom je bila nadškofu Lijonskemu plača ustavljena, ne da bi bil kaj zakrivil. Zgodilo pa se je, da je bil Karnot ravno v Lijonu umorjen; nadškof pa je Karnotu vse odpustil ter mu je pred smrtjo na strani stal in podelil sv. zakramente. Novi predsednik je zdaj nadškofu spet plačo dajati ukazal. — Anarhistov so polovili že več sto, pa jih še zmirom ne zmanjka. — Sv. Oče papež so poslali pismo na avstrijske škofo, v katerem poudarjajo potrebo krščanske šole in hvalijo izjavo ministra Madejskega, ki je rekel, da ni treba razpora med cerkvijo in državo zaradi šole, ampak obe oblasti naj složno postopate. — Nemški zvezni svét ni potrdil sklepa državne zbornice, da bi se smeli jezuiti v Nemčijo povrniti. — Vojska se žuga vneti med Kitajem in Japonom zaradi Koreje. Japonci zahtevajo od Korejskega kralja, ki je pod kitajskim varuštvom, naj se Kitajcem odpove in naj se rajši pod Japonsko varuštvo podá. Poslali so že tudi nekaj vojakov na poluotok. Kitajci so pa Rusijo na pomoč poklicali. Tudi druge države se bodo najbrž mešale v ta prepir, in prišlo je že več vojnih ladij raznih držav na korejske bregove. — Velika stiska je v Siciliji. Dela ni, ljudstvo nema kaj jesti. Bati se je ustanka in krvavih izgredov. — Koncem vinotoka bo na Dunaju katoliški shod za Dolenjo Avstrijo. — Čuje se, da so se voditelji Rumuncev, Srbov in Slovakov dogovorili, kako se hočejo skupno potegovati za svoje pravice. — Južnim (laškim) Tirolcem bi se imele dati spet nekatere pravice, na pr. to, da bi se razdelil tirolski deželni odbor. Lahi pa s tem niso zadovoljni. Mi Slovenci bi bili veseli, ko bi se nam to dalo, kar tirolski Lahi že davno imajo.

Gospodarske stvari.

Lipovo drevje. Sadno drevje je boljše mimo lipe, toda čebelam je pa lipa veliko ljubša. Lipa je sploh najlepše drevo. Lipov les je bel in mehak, dober za mizarska in rezbarska dela ter njegovo oglje dobro za smodnik in risanje. Cvetje nam daje zelo priljubljen in dober čaj. Posušeno se prodaja kilogram po 30 kr. in tudi še dražje. Že od starodavnih časov je lipa najboljši vir medú, le žal, da cvete samo 10 do 14 dni. Res kratek je ta čas, a čebele ga vedo dobro porabiti. Od jutra do večera hité, da ne bi zamudile ugodne prilike nabrati si medu, ki ima razen ajdovega največ veljave. Ker je pa lipa tudi gledé rasti zelo pripravna za drevorede, zato naj bi jo bolj pogostoma sadili. Koliko prostorov stoji praznih, ker na njih sadno drevje ne obrodi. Na take naj bi sadili lipe, ki bi gotovo dobro rastle čebelam v korist, nam pa v veselje.

Košnja zelene krme. Praktične izkušnje so pokazale, da, ako je jasno, ima detelja zvečer v gorenjih delih mnogo več dušika, nego zjutraj, da je torej bolj redilna. Zatorej je najbolje zvečer kositi deteljo za zeleno klajo, posebno če je vreme bilo ves dan jasno in gorko.

Novičar.

Na Koroškem. Glavna volitev za državnozborna volilna okraja Špital-Št. Mohor in Št. Vid-Wolfsberg bo na isti dan, namreč 28. vel. srpana. Prvotne volitve bodo torej že pričetkom prihodnjega meseca. V Št. Mohorskem okraju bode naše slovensko katolopolitično in gospodarsko društvo v kratkem dva shoda napravilo. Kraj, dan in uro bomo naznanili v prihodnji številki, ali pa s plakati, če bota shoda že kmalu. — Nadvojvoda Franc Ferdinand se je mudil par dnij na Koroškem. Prišel je iz Gostinja čez Ture v Zgornjo Belo, Beljak, Vrbo in Poreče, odkoder se je povrnil v Beljak, od tam pa odpotoval preko Št. Vida, Steyra, Linca v Budejovice na Češkem. — Dva orla je ustrelil lovec Vedam v Ovčji vasi. — Občina Dravograd je določila 25 kr. darila za vsacega ubitega gada. — Pri Vesici pri Šmarjeti je v Dravi utonil Kramarjev hlapec Anton Nusser. Truplo so našli pri Mohličah. — Pogorel je Jožef Rebernik v Slov. Šmihelu. — Na zadnji sejm v Železni Kapli so prignali 3000 volov, ki so šli dobro v denar. Prišlo je mnogo tujih kupcev, celó iz Nemčije. — Novi most čez Bajtiški potok pri Glinjah so nedavno blagoslovili č. g. župnik Izop. — Pri Svečah je v Dravi utonil 74letni brodnik Jožef Kramar. — Petrazredne šole v Velikovecu in Prevaljah se letos spremenijo v šestrazrednice. — Celovške latinske šole so letos šteje 410 učencev, med njimi 342 Nemcev in le 68 Slovencev. — Pogorelo je 9 hiš v Zvirčah pri Slov. Šmihelu. — V Kanalski dolini so se prikazale osepnice in davica pri otrocih. — Vojvodsko kmetijo (Herzoghauerhof) v Blažji vasi pri Celovcu je kupil stotnik Ljubomir vitez Zadurovič za 30.000 gld.

— Ljubljanski kleparski mojster, g. L. M. Ecker, nas prosi z ozirom na našo zadnjo novico, ki se je tikala oddajanja del pri zgradbi „Národnega doma“, objaviti, da ni protestant, ampak da je rimsko-katoliške vere, kar s tem popravljamo.

Na Kranjskem. V Vižencah pri Cerkljah je 14leten deček ustrelil 9letno deklico po nesreči. — Vročinsko bolezen (legar) imajo v Leskovcu. — Na Gornji Beli je utonila neka božjastna ženska. — V Selčah je strela užgala cerkovnikovo hišo, njegovega sina pa ubila. — Pogorel je Beraček v Bukovščici. — Novo cesto bodo delali iz Rovt v Žire. — Sv. misijon so imeli v Šmihelu pri Novem mestu. — Romarski vlak je šel 8. mal. srpana iz Novega mesta na Brezje. — Sv. misijon je bil v Topli Rebri nad Žužemberkom. — Cesto gradijo iz Sodražice v Hrib. — Pedagogičsko društvo v Krškem je izdalo „Pouk o črtežih (planih)“, spisal šolski nadzornik Jož. Bezljaj, in I. del „Nazornega pouka v ljudski šoli“, spisal Fr. Gabršek. Prvo knjigo je tiskal Drag. Hribar v Celju, drugo pa „Národna tiskarna“ v Ljubljani. — Kot nov odvetnik se je v Ljubljani ustanovil dr. Danilo Majaron. — Prihodnji mesec bo v Postojni velika Sokolska slavnost. — V Bohinju je neki pastir v brezno padel in se ubil. — Pri Loki je strela ubila dve ženski, ki ste pod hrastom stali. — Glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda bo letos v Novem mestu. — Dramatično društvo je imelo lani 232 članov in 26 stalnih igralcev. — Na sejm v Bučki so prignali 3000 glav živine. — Na Klancu pri Kamniku ste dve hiši zgoreli. — V Metliki bodo napravili ameriško trnico. — Hud naliv so imeli v Dolnjem Brdu pri Litiji. — V Krškem bodo ustanovili žensko podružnico sv. Cirila in Metoda. — V Ljubljani je pevsko društvo „Slavec“ obhajalo svojo desetletnico. Pri tej priliki se je sklenilo, napraviti „zvezo slovenskih pevskih društev“. — Pri Kamniku na cesti v Nevlje bodo zidali nov kamniten most čez Bistrico. — Višja gimnazija v Ljubljani je štela 510 slovenskih in 124 nemških učencev.

Na Štajerskem. Požarni straži v Reichenburgu so podarili svitli cesar 60 gld. — V Nazaretu je bil shod 3. reda; prišlo je ljudstva nad šest tisoč duš. Red se močno širi po Savinjski dolini. Pri tej priložnosti so tudi blagoslovili novo podobo sv. Antona. — Modras je pičil neko deklico pri Vuhredu, in je kmalu potem umrla. — Svojega pasterka je ubil kočar Fr. Rojko v Drstelji. — V Dobrovi pri Marenbergu so posestnico Bernik umorjeno našli. — Pri Polšniku so trije možki v Savi utonili, ker se jim je preveč naloženi čoln prekučil. — V Gorici pri Pragerskem je strela užgala neki skedenj, ki je do tal pogorel. — V Dramljah so umrli kaplan Ivan Kolarič, zelo učen duhovnik, še le 25 let stari. — Na Pohorju je gorelo na čast sv. Cirilu in Metodu čez sto kresov.

Na Primorskem. Č. g. M. Sila, župnik v Repentabru, postali so dekan v Tomaju. — Cerkev v Rojanu je dobila nove slike sv. Jožefa in sv. Ane. — Shodi so bili v Šempasu, Dornbergu, Kanalu in Biljah. Govoril je dr. Gregorčič. — V Buzetu so pri občinskih volitvah zmagali Hrvatje v vseh treh razredih. — Odvetniško pisarno je v Tolminu odprl dr. Karol Triller. — Za slovensko šolstvo v Gorici je banka „Slavija“ podarila 200 gld.

Po drugih deželah. Svitli naš cesar so potrdili postavo, s katero se zniža davek od novih vinogradov in čisto odpiše pri takih, ktere je napadla trtna uš. — Avstrijski deželni brambovci dobijo lovske klobuke s peresi. — Zlato so našli med Brazilijo in francosko Gujano v južni Ameriki. — V Tridentu je neka ženska na en dan 5 zakramentov prejela. Prestopivša k naši veri je bila dopoldne krščena, spovedana, obhajana in birmana, popoldne pa poročena. — V črnem morju ste dve barki vkup trčili in se obe potopili. — Na Škotskem (v severni Angliji) štrajka (noče delati) 73.000 rudarjev.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Beljaško dekanijo bode oskrboval č. g. Šim. Bauer, župnik na Peravi; Beljaško mestno faro pa tamošnji kaplan č. g. J. Tiefenbacher. Prestavljeni so: č. g. Jožef Riederer, mestni kaplan v Wolfsbergu, za provizorja v Zammelsberg; č. g. Jož. Sturm, kaplan v Št. Mohorju, za provizorja v Reisach; č. g. Franc Hilpert, kaplan v Lipi, za provizorja Steinbichl; č. g. Matija Mazanec, kaplan v Hüttenbergu, za provizorja v Kornat; č. g. Jan. Pajdar, provizor v Kornatu, za provizorja v Zweikirchen; č. g. Jožef Brabeneč, kaplan v Št. Andražu, za kaplana v Kotarče; č. g. Viljem Janku, kaplan v Rangersdorfu, za kaplana v Šmihelu pri Wolfsbergu; in č. g. Flor. Satz, mestni kaplan v Št. Vidu, za kaplana v Beljak. Faro Lieseregg je dobil č. g. Jož. Jandl, faro Blatograd pa č. g. Jan. Širnik. — V duhovno službo stopijo kot kaplani sledeči semeniški mašniki: č. g. Jan. Ebner gre v Prevalje, č. g. Jož.

Hribar v Pliberk, č. g. Jan. Hrodek v Št. Andraž in č. g. Jan. Quitt v Trg (Feldkirchen). — Umrl je dne 8. t. m. č. g. Gustav Schofnegger, beneficijar pri Devici Mariji na Gorici. N. v m. p.!

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Rožak in okolico imela bude v nedeljo dné 22. malega srpana t. l. ob 3. uri popoldne v Žopračah nad Vrbo v gostilni g. Simona svoj

letni občni zbor

s sledečim vspešdom :

1. Pozdrav načelnikov.
2. Slavnostni govor.
3. Petje.
4. Poučni govor o živinskih boleznih.
5. Petje.
6. Poročilo odborovo o delovanju podružničnem v minulem letu.
7. Volitev novega odbora.
8. Pobiranje letnih doneskov.
9. Slučajni nasveti.
10. Prosta zabava.

Na shod v Žoprače, kjer je bil pred 20. leti prvi slovenski tabor, uljudno vabi vse zavedne Slovence in Slovenke od blizo in daleč **načelništvo.**

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Libelče in okolico priredi v sredo dné 25. malega srpana ob 12. uri popoldne v gostilni na Šuhi

shod

s tem-le vspešdom :

1. Pozdrav načelnika.
2. Pesem koroških Slovencev.
3. Slavnostni govor.
4. Pesem: Slovenec sem.
5. Gospodarski govor.
6. Pesem: Domovina.
3. Volitev odbora.
8. Prosta zabava.

Pri ugodnem vremenu bude se vršilo zborovanje na prostem.

Izvrstni pevci slovenskega pevskega društva na Koroškem „Gorotanci“ obljubili so svojo pomoč. Zborovanja se udeleži več izvrstnih govornikov. Pridite pošteni Slovenci in vrle Slovenke v obilnem številu. Najuljudneje Vas vabi **načelništvo.** Vstop je dovoljen le udom in povabljenim gostom.

Loterijske srečke od 14. mal. srpana.

Gradec	27	74	14	13	63
Dunaj	58	69	39	26	20

Tržne cene v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	4	65	5	80
rž	3	20	4	—
ječmen	3	40	4	26
oves	2	40	3	—
hejda	4	50	5	80
turšica (sirk)	3	50	4	40
pšeno	5	80	7	25
fižol	6	20	7	75
repica (krompir)	1	80	2	90
deteljno seme	—	—	—	—
grah	5	—	6	25

Sladko seno je po 1 gld. 60 kr. do 2 gld. — kr. kisto 1 gld. — kr. do 1 gold. 70 kr., slama po 1 gold. 40 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 62 do 66 kr. kila, maslo in puter po 95 do 105 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po 35 do 38 gld. stari cent.

Malo posestvo in mlin

na tri tečaje in s stopami, 16 birnov posetje, dva oralna travnika, hiša in gospodarsko poslopje, je dober kup na prodaj na Rudi pod Velikovcem. Več pové Lovrenc Arnold p. d. Johanes na Rudi.

Tajca

kupuje 10 za 20 kr.

Paar-ova prodajalnica v Pliberku.

V vsaki fari in občini

se nastavi en pameten, spoštovan in premožen človek **kot zaupni mož** in bo imel kot tak precejšen postranski zaslužek. Pismene ponudbe je poslati z naslovom: „201.191 Graz, post. rest.“

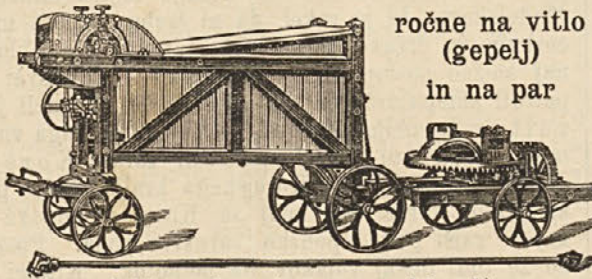
PH. MAYFARTH in dr.

C. kr. izključlj. privilegirana

tovarna za kmetijske stroje, livarna železa in fužina na par na DUNAJU, II. Taborstrasse št. 76.

Ustanovljena 1872. Odlikovana s 370 zlatimi, srebrnimi in bro-nastimi svetinjami na vseh večih razstavah. 600 delavcev. Izdeljujejo se trdno in dobro:

Mlatilnice

ročne na vitlo (gepelj) in na par

Vitala (gepeljni)

za 1 do 6 glav uprežne živine.

Najnovejše žitne čistilnice, trijerji, stroji za robkanje koruze, stiskalnice za seno in slamo na ročno gonbo, stoječe in na uprego.

Ceniki (katalogi) in priznalna pisma se dobijo zastoj. — Zastopniki in prekupci se iščejo.

Plugi na 1, 2, 3 in 4 lemeže.

Brane in valjarji za njive in travnike.

Slamoreznice, mlini na šrot (za trojano moko), reporeznice, stiskalnice za zeleno krmo patentirane,

premakljive kotlaste peči za parenje krme, pralni stroji,

stiskalnice za vino, mošt in druge reči,

mlini za sadje in grozdje, sušilnice

za sadje, zelenjad in za obrtne potrebe.

Trtne in rastlinske brizgalnice „sifonije“, ki se same gonijo.

Jeden ali pa dva dijaka slovenskih starišev ljudske ali srednje šole se sprejmeta v stanovanje in hrano pod najugodnejšimi pogoji. Natančnejše o tem se poizvé od 1. avgusta naprej pri Josipu Stergarju v hiši št. 4. na Benediktinskem trgu v Celovcu.

Natorna vina,

dalmatincev, prav dober liter po 15 kr.; tirolec, italijan, oger, rudeče po 18 do 24 kr.; belo po 20 do 26 kr.; istrjanec iz Umage po 22 kr., zelo priporočila vreden za take, ki imajo malo krvi, v sodih 56 litrov več. Za pristnost jamčim.

Nadalje priporočam svojo zalogo moke iz I. parnega mlina v Budimpešti v vrečah po 85 kil ter vse drugo tržaško blago, mast, žgane pijače itd. Vse prav dober kup.

Amand Prosen

v Celovcu, kosarske ulice šte. 24.

Luka Zufer,

mizarski mojster v Celovcu

priporoča svojo

bogato zalogo vsakovrstne hišne oprave po najnižji ceni.

Delavnica in prodajalnica je na Vetrinjskem obmestju št. 55.

Kneippova sladna kava,

ki jo izdeljujejo bratje Oelz v Bregencu, ter se prodaja v rudečih štirivoglatih zavojih s podobo župnika Kneippa, je po spričevanju g. dr. Euglinga, vodje kmetijsko-kemične poskušalnice v Feldkirchu, jestvina, ki ima duh in okus po pravi bobovi kavi ter je sladu enako prebavljiva in tečna. — Ta Kneippova sladna kava se rabi z velikim pridom kot primes k pravi kavi. — Dobi se v vseh boljših prodajalnicah za tržaško blago.

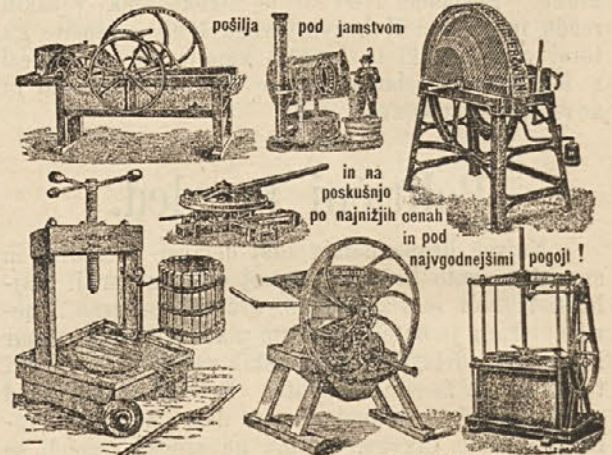
KONJAK.

plača se na pošti voznina. Dobi se samo pri Benediktu Hertl-ju, graščaku na Goliču pri Konjicah na Stajerskem.

Ta iz krepkega, na lastnih goricah raščenega vina izvlečena Francovka je skušen pomoček za oživiljenje dušnih in telesnih močij. Zoper protin, trganje, otrpnenje udov, revmatizem pomaga čudovito in uteši bolečine. Ena steklenica velja 1 gld. 20 kr. Stari konjak je za stare ljudi in take, ki so bolni v želodcu, prava dobrota. Cena 1 gld. 50 kr. Kdor naroči 4 steklenice, se mu dá skrinjica zastoj in

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, surovo ali prirejeno, za vsakovrstne stroje. Bogato ilustrovani 192 strani obsejni ceniki v slovenskem in nemškem jeziku na zahtevanje takoj zastoj.

IG. HELLER, DUNAJ

PRATERSTRASSE № 49.

Preprodajalci se iščejo.

Zdravila za živino.

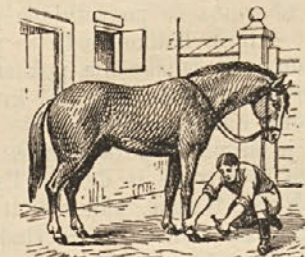
Skušena redilna štupa za živino,

Rabi se skoro 40 let najboljšim vspehom večinoma po hlevih, ako živinče ne more jesti, slabo prebavlja; zboljšuje mleko in nareja, da krave dajo več mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr. 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljši mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, otekanju kolén, otrpnenju v boku, v križu, otekanju nog, mehurjih na nogah itd. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic samo 4 gld.

Ta zdravila za živino se dobijo v

lekarna Trnkóczy-ja

v Ljubljani zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošiljajo.

Tovarniška zaloga ur

Petra Fessler-ja

v Celovcu, stari trg št. 29.

Podružnica

v Vrbi pri jezeru blizu lekarne (apoteke).